

[Kristen Amby.]

ikke nok, at vi lever her på jorden. Jeg vil gå ud fra, at der endnu er nogle, der siger: skal vi leve under slavestatusens vilkår overalt i verden, så lad os hellere helt blive fri for at leve. Vi har oplevet så nær ind på livet, at vi ikke kan glemme det endnu, at et folk, der dog er uafhængigt, ikke kunne få lov til at ordne sine egne sager. Konventionelle våben blev sat ind. Den stærkeres ret gjordes gældende og gøres — så vidt jeg forstår — stadig gældende. Det er denne særlige situation, vi står i.

Er det rimeligt, at det ærede medlem skal have ret til at komme og forlange af os, af den hele verden, at det måske eneste forsvarsvåben, man i dag har til at holde stor-krigen væk med, skal fratages os, således at horderne fra øst kan overfalde hele den vestlige civilisation? Det er den situation, vi lever i, og det ved det ærede medlem meget godt. Én ting kan man jo i hvert fald sige om det ærede medlem: dum er han ikke! Men han må forstå, at vi andre også kan tænke, og vi tænker vort, når han nu i øjeblikket urgerer, at dette skal forbydes. Jeg er enig i — og jeg går ud fra, at alle medlemmer i denne sal er enige i — at sprængningerne bør forbydes, men de kan sandelig ikke forbydes, uden at man i samme øjeblik kræver, at selve krigen skal forbydes, for det er den, der med de moderne våben vil ødelægge al civilisation, selv om den ikke på samme måde som atom-sprængningerne kan ødelægge de menneskelige gener og skabe den slags rædsler, som oprulles for os.

Den krig, vi har haft, var slem nok, den har ødelagt mange værdier; men vi ved, at en ny krig vil ødelægge den rest af civilisation, der er tilbage. Det er den krig, det drejer sig om at standse, og jeg spørger: hvorfor ikke kræve, at de ting sammenkædes, således at det ene ikke kan gøres uden det andet? Det er jo det, den danske regering siger, og deri er vi alle enige. Hvorfor kan det ærede medlem ikke slutte sig dertil? Hvorfor skal der være det trappetrin: absolut forbud mod det måske eneste forsvarsvåben, vesten har, det andet kan man tale om efterhånden. Det skal der også tales om nu. Der skal tales om det, og der skal handles om det samtidig, ellers er der ingen mening deri!

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Selv om jeg havde tid, ville jeg ikke føle trang til at benytte den måde at diskutere på, som det ærede medlem hr. Kristen Amby har anlagt. Det har ikke noget med sagen at gøre. Det drejer sig ikke om, hvorvidt den ene eller anden part skal have forsvarsvåben ... (*Kristen Amby:* Alle våben er angrebsvåben!). Hvis det drejede sig om det ... (*Afbrydelse*).

Formanden: Der må være ro i salen.

Aksel Larsen: Hvis det drejede sig om det, kunne det være nok at gøre det ærede medlem hr. Kristen Amby opmærksom på, at der er 3 atommagter i denne verden, og jeg tror ikke, der skal så forfærdelig mange atom- eller brintbombsprængninger til, før de kan hidføre de ødelæggelser, det ærede medlem hr. Kristen Amby regner med ville blive følgen af en atom- eller brintbombe-krig. Det, det drejer sig om, er den akutte fare, også medens der er fred. Det er atom- og brintbombsprængningerne. Jeg har ikke sagt, at jeg er modstander af almindelig nedrustning. Jeg har ikke sagt, jeg er tilhænger af krig, men jeg har sagt, at det drejer sig om den akutte fare, og derfor mener jeg, man skal sætte dét i forgrunden. Jeg har aldeles ikke — som det ærede medlem hr. Kristen Amby skyder mig i skoene — sagt, at så skal det andet vente i ubestemt tid. Men jeg frygter blot, at hvis man knytter det hele sammen til ét stort kompleks, varer det for længe, så er der foretaget for mange prøvesprængninger i den mellemliggende tid med ubodelig skade for menneskeheden som følge.

Den højtærede minister siger, at det tjener ikke noget formål at debattere med mig. Det har han heller ikke gjort. Den tale, den højtærede minister oplæste her, var forfattet, før jeg besteg talerstolen, og altså før, han kendte min argumentation, så han har overhovedet ikke debatteret med mig. Den højtærede minister taler om de synspunkter, jeg foregiver at repræsentere. Jeg repræsenterer nøjagtig de synspunkter, jeg har talt for, og ikke nogen som helst andre. Den højtærede minister gør opmærksom på, at han har sagt, at en standsning af forsøgene bedst kunne gennemføres